

POLÈMICA pàg 18
Denuncien als jutjats la regidora de la Florida per presumpta prevaricació

FENOMEN MUSICAL pàg 14
Rigoberta Bandini actuarà l'1 d'abril al Salamandra com un dels plats forts del Let's Festival

línial'H ^{9 anys}

Març 2022 · Núm. 101 · linialh.cat

S'acaba una edició del Mobile gairebé com les d'abans

Els hotels de la ciutat freguen el 80% d'ocupació, però l'impacte en la restauració no s'ha acabat de notar pàg 10

Foto: Twitter (@AC_cultura)

SANT JOSEP pàg 14
Cautela veïnal amb l'anunci del futur ambulatori del barri

PROTESTA I AJUDES pàg 10
Onada de solidaritat dels veïns amb Ucraïna

A FONTS pàgs 12 i 13
La regió metropolitana és cada cop menys religiosa

No es rendeixen

Clam per evitar el tancament de l'escola Acadèmia Cultura pàg 3

DEFENSA PERSONAL

MIXTO
FEMENINO
EXTRAESCOLARES

KRAVMAGA

DINAMIS SPORT

CLASES Y ENTRENAMIENTOS PRIVADOS
GRATIS 2 DIAS DE PRUEBA MÁS CAMISETA

618 557 197

DEFENSA PERSONAL [**SALA FITNESS INCLUIDA**
1H PARKING GRATUITA]

KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM | INFO@KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM

DE 6 AM A 1 PM - DE DILLUNS A DIVENDRES
Amb
Laura Rosel

**La
lectura
del *matí*.**

**El *matí* de
Catalunya
Ràdio.**

**CATALUNYA
RÀDIO**

dins teu

De nou, als llimbs

» El departament d'Educació rebutja incloure l'Acadèmia Cultura a la xarxa d'escoles públiques
 » La preinscripció per al curs vinent ha començat i aquest col·legi encara no sap si haurà de tancar

Francisco J. Rodríguez
LA TORRASSA

Un any després, l'Acadèmia Cultura de la Torrassa torna a estar a l'ull de l'huracà. A principis del febrer el departament d'Educació va desestimar la rehabilitació del centre educatiu –que presenta deficiències significatives–, un requisit indispensable perquè passi a titularitat pública i mantingui l'activitat escolar. Des d'aleshores els professors –la feina dels quals perilla–, les famílies, el govern municipal i alguns partits polítics han pressionat perquè la Generalitat integri aquest centre concertat a la xarxa pública, sense èxit.

Tanmateix, el passat 3 de març es va celebrar una reunió entre Educació, l'Ajuntament i els sindicats. Era una data important, atès que el 7 de març arrenca la preinscripció per al curs vinent i l'escola està als llimbs, sense saber si podrà continuar el seu projecte educatiu el setembre. I segons informen des del sindicat CCOO, Educació no s'hauria mogut dels seus posicionaments.

L'ESTAT DE L'EDIFICI

El principal argument de la Generalitat per rebutjar el traspàs de l'escola a la xarxa pública és l'estat de l'edifici i la necessitat que té d'una reforma. I és que segons un informe tècnic del Govern, l'immoble, propietat de l'Arquebisbat, no reuneix les condicions per fer-hi classe, atès que presenta problemes d'accessibilitat, sortides d'emergència que no funcionen i teulades de fibrociment amb goteres, entre altres. El departament va informar que en el darrer any s'han estudiat "totes les opcions" per intentar la integració, però "no es compleixen els re-

Les famílies reclamen a la conselleria d'Educació que compleixi amb "la paraula donada" de traspasar el centre a la xarxa pública. Foto: Acadèmia Cultura

quisits" perquè això sigui així donat l'estat actual de les instal·lacions. Amb tot, segons l'Ajuntament, la reforma de l'edifici costaria uns tres milions d'euros.

Manel Pulido, secretari general d'Educació a CCOO, es pregunta, en declaracions a aquesta publicació, si són més importants les deficiències de l'edifici o les necessitats d'escolarització al barri. En aquest sentit, proposa que es facin arranjaments urgents, relacionats sobretot amb la seguretat, mentre que es construeix un nou edifici.

De fet, la Generalitat va fer una petició a l'Ajuntament d'un solar d'almenys 5.000 metres quadrats per construir-hi una nova escola que ja formaria part del sistema públic. Tanmateix, des del consistori recorden que això, en un barri tan densament poblat i edificat com la Torrassa, és tot un repte. La mateixa alcaldessa, Núria Marín, va recordar al Govern, en una concentració recent en suport a la comunitat

educativa de l'Acadèmia Cultura davant del mateix centre, que la Generalitat ja disposa d'un solar cedit per l'Ajuntament amb aquest propòsit al carrer Mas.

Sigui com sigui, Pulido informa que a la reunió del 3 de març, el departament d'Educació també hauria proposat mantenir l'activitat del centre un temps fins que es construís un edifici nou, tot i que sense conservar la feina dels

CCOO considera "horrible" la proposta de reubicar els alumnes de l'Acadèmia Cultura

25 professors de l'escola. "Els farien servir com un mocador", denuncia Pulido, que avisa que no acceptaran cap solució que no respecti els llocs de feina dels docents. Aquesta solució, a més, podria provocar que els professors marxessin del centre, sabedors

que en poc temps perdran la feina, fet que afectaria el projecte educatiu de l'escola, avisa Pulido.

Per altra banda, Pulido titlla "d'horrible" la proposta d'Educació de reubicar els 330 alumnes de l'Acadèmia Cultura en uns altres centres de la ciutat. En aquest sentit, es vol enviar els estudiants de Secundària a l'Institut Eduard Fontserè de la Florida –un centre de màxima complexitat– i els de Primària col·locar-los als barrats de l'escola Ernest Lluch, l'edifici de la qual quedarà enllestit aviat després d'una dècada de lluita per aconseguir-lo.

Aquesta solució no convenç la comunitat educativa de l'Acadèmia Cultura, que se sent "enganyada" i reclama al conseller d'Educació, Josep González Cambray, que compleixi la "paraula donada" i assumeixi la titularitat del centre i les nòmines dels professors. Des d'Educació, en canvi, rebutgen que hi hagi hagut cap engany i diuen que han buscat solucions "fins a l'últim moment".

Així mateix, Educació recorda que la finca on hi ha el col·legi no compleix la normativa necessària per ser escola pública i que la "decepció" per no poder-la salvar "ha estat conjunta". Amb tot, en el moment del tancament d'aquesta edició, el departament d'Educació encara mantenia una reunió amb la direcció del centre per trobar una solució.

SUPORT DEL PLE

Per la seva banda, el Ple del febrer va aprovar una moció en suport de la comunitat educativa de l'Acadèmia Cultura i exigint la seva integració a la xarxa d'escoles públiques. Van votar-hi a favor el PSC, els comuns, Ciutadans i PP, mentre que ERC –formació a la qual pertany el conseller Cambray– hi va donar suport parcial. El portaveu republicà, Antoni Garcia, va criticar que hi ha formacions del Ple que al Parlament reclamen precisament endurir les condicions per integrar escoles privades a la xarxa pública.

Segueix-nos

a les xarxes socials

@liniaxarxa

facebook

twitter

instagram

Tribuna

La Barcelona del sí

per Carlos Prieto

Foto: Línia

Hi ha qui és pregunta per a què serveix la política. Per què la necessitem. En el cas dels i les socialistes, que governem Espanya i Barcelona a través de governs de progrés, ho tenim clar. La política és l'eina que ens permet aconseguir els canvis que vam pensar un dia i que avui fem realitat. Els canvis socials que necessitem.

Aquests governs de progrés, amb el president del govern d'Espanya Pedro Sánchez i el primer tinent d'alcaldia de Barcelona Jaume Collboni, han estat determinants per aturar el cop que ha suposat la crisi sanitària, econòmica i social més gran dels darrers 100 anys. Sense oblidar la tasca serena i decidida que va fer el ministre de Sanitat Salvador Illa quan més incerteses recorrien la nostra vida, i el lideratge que avui representa per a aquella Catalunya que va ser i que pot tornar a ser.

En els darrers dos anys hem vist coses que no ens hauríem imaginat mai. Un confinament domiciliari massiu, la recerca de material sanitari i de prevenció per tot el món, un escut social amb una despesa econòmica mai vista, un fons extraordinari europeu que per primera vegada contemplava transferències directes als països membres de la Unió Europea o la creació, des del no-res, d'unes vacances efectives per combatre la covid en menys de 10 mesos. Per altra banda, des de la primera tinència d'alcaldia de Barcelona es va fer un esforç sense precedents per aportar fons i recursos que fessin que empreses petites i mitjanes poguessin aguantar l'embat de la pandèmia i preservar així centenars de milers de llocs de treball. Un *Green New Deal* que va emular les solucions del president

Roosevelt davant el famós crac del 1929, una crisi financera que va generar una crisi social que va fer trontollar tot el sistema. Un *New Deal* que va afegir precisament el concepte *Green* (verd) com a eix prioritari. Perquè som conscients que les noves solucions no poden impulsar-se d'esquena al benestar del planeta.

Actuar en aquesta direcció no ha estat una casualitat; forma part de la nostra manera de veure la política. Demostra que, en una crisi, les polítiques poden anar destinades a aconseguir que ningú es quedi enrere. Si volen una diferència, mirin els destina-

La gran transformació que lidera Collboni executa els projectes que altres només dibuixen en un paper

taris de les ajudes aportades pel govern del PP i Mariano Rajoy davant la crisi financera del 2010. Les seves polítiques van anar enfocades a salvar els bancs. Les nostres han anat dirigides a les persones. Per als i les socialistes, les persones són el centre de la nostra actuació. Amb encerts i errades, per descomptat, però amb el timó fixat i les idees clares.

A l'Ajuntament de Barcelona, els i les socialistes hem governat per aturar el cop i, ara, en una dura però fructífera tasca per reactivar la ciutat. L'Ajuntament és capdavanter en creació i recuperació de llocs de treball provinents d'ERTO, en creació de noves empreses, en ex-

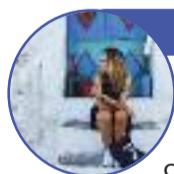
portacions i en generar prestigi internacional, que permet atraure talent i inversions milionàries que donen noves oportunitats al conjunt de la ciutadania de Barcelona. Ens hem aïllat del soroll i de la recerca de protagonisme per fer allò que sabem fer millor: dialogar amb tothom, generar estabilitat social, exercir la nostra capacitat per executar els projectes que altres només dibuixen en un paper, projectar futur i establir un nou horitzó.

Aquesta és la gran transformació que lidera Jaume Collboni. I no es podrà fer sense abordar qüestions de present i de futur que han d'acompanyar aquesta estratègia als nostres barris: augmentar la sensació de seguretat, un nou acord pel civisme i la convivència, millorar la neteja dels nostres carrers, potenciar la formació professional perquè tothom tingui un futur ple, fomentar la plena ocupació i salaris dignes que facin que l'optimisme pugui tornar a créixer a la nostra estimada Barcelona... I en aquesta línia, no podem defugir de fer debats seriosos sobre l'aeroport i nous equipaments culturals, facilitar la implantació d'empreses, potenciar la marca Barcelona per reafirmar el nostre lideratge del sud d'Europa... No, no podem fer-ho sense diàleg, debat i consensos. Cal algú que ho entomi, sense dogmatismes i mirant al futur. Ens oferim per liderar, ara des de l'alcaldia, el gran projecte que tenim en comú tots els i les ciutadanes d'aquesta ciutat: Barcelona. La Barcelona del sí.

Carlos Prieto, secretari d'Organització i Acció Electoral del PSC de Barcelona i secretari d'Acció Electoral a la Comissió Executiva del PSC

Aquí es piula

El Twitter en paper

@elinebreda

Per descomptat que tenim l'obligació d'acollir refugiats d'Ucraïna. Però és una vergonya que hi hagi refugiats de primera i de segona. Si són més o menys europeus, més o menys occidentals, cap problema. Però la resta, ni parlar-ne. És indignant. I extremadament hipòcrita.

@perearagones

[Sobre la rectificació del Tribunal de Comptes amb els avals] Des del primer moment hem defensat que els avals de l'Institut Català de Finances no només són jurídicament impecables, sinó un mecanisme imprescindible per defensar els servidors públics davant les ingerències del Tribunal de Cuentas.

@jccalbet

Estem en alerta per sequera però ningú recorda que, gràcies a buidar els pantans per generar energia barata i vendre-la a preu d'or, les grans elèctriques espanyoles (Iberdrola, Endesa i Naturgy) han augmentat el seu benefici un 40%, i estem pagant l'electricitat més cara que mai.

@VerdaMongeta

Esgarrifada amb el vídeo de la parella preocupada pel bebè que han encarregat a Ucraïna, el riure arrogant i superb de la senyora assenyalant que ella és la mare i l'altra només és la gestant, deshumanitzant-la i reduint-la a un objecte de consum. M'ha gelat la sang.

Director Editorial: Arnau Nadeu
Subdirector d'edicions: Albert Ribas
Subdirectora de digital: Anna Corbatera
Redacció: Albert Alexandre (diari metropolità), Alba Losada (Barcelona), Anton Rosa (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Olga García (Vallès),

Dipòsit Legal: B 12321-2013

Francisco J. Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Anna Utiel (Montserrat) i Toni Delgado (Esports)
Dept. de Producció gràfica: Susana Dicenta
Dept. Comercial: Lola Gutiérrez
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri
Controller: Mauro Favieri

Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director Editorial: Arnau Nadeu
Director General: Marcelo Villanueva
Coordinadora de Producció gràfica: Marga Moreno
Webs temàtics: Pere Giménez i Quim Miró

grup comunicació 21 www.liniaxarxa.cat

Els semàfors

Dept. d'Educació

El departament d'Educació ha rebutjat incloure l'Acadèmia Cultura a la xarxa d'escoles públiques. Les famílies i els docents, que es quedaran sense feina, critiquen que la notícia hagi arribat pocs dies abans de l'inici de la preinscripció escolar.

pàgina 3

Ajuntament

Els veïns dels Blocs Florida s'han queixat de l'estat d'alguns dels carrers de la zona. Llambordes aixecades i parterres trencats és el panorama de la zona. El consistori els ha promès que hi farà reformes de cara a finals d'aquest any.

pàgina 18

Manoluts

L'il·lustrador i grafiter de la Torrassa Manoluts ha aportat color al barri amb un mural que ha fet en una paret de la cantonada de Riera Blanca amb Ronda de la Via. El dibuix fa valdre el respecte al barri i al seu patrimoni arquitectònic.

pàgina 18

El + llegit

línia l'h.cat

- 1 Cautela veïnal amb l'anunci del futur ambulatori de Sant Josep
- 2 A les fosques: queixes veïnals per la pobra il·luminació a la nit
- 3 Un desfibril·lador salva la vida a una dona al metro de Rambla Just Oliveras
- 4 L'Acadèmia Cultura podria tancar el curs vinent
- 5 Absolen el raper Morad i un altre acusat de robar en un pis a Barcelona

Safata d'entrada

Fem fora la corrupció

per Antoni Garcia (ERC-L'H)

Foto: ERC L'H

Aquestes darreres setmanes hem vist com l'exalcalde socialista de Sabadell, Manuel Bustos, ingressava a la presó per complir una pena de tres anys per tràfic d'influències, per haver instat a retirar multes de trànsit dels seus familiars.

La corrupció és una xacra social que afecta la nostra societat i malmet la confiança de la ciutadania en les institucions.

L'Hospitalet va passar a la història per tenir el primer alcalde condemnat per corrupció i ara la nostra ciutat ocupa les portades dels mitjans de comunicació pel presumpte cas de corrupció del Consell Esportiu. Un cas amb un gran nombre de persones investigades i imputades, entre elles l'alcalde Núria Marín –que està acusada de prevaricació, malversació i omissió del deu-

re de perseguir delictes– i el segon tinent d'alcalde, Cristian Alcázar, que es troba en llibertat amb càrrecs per presumptes delictes de desviació de subvencions públiques, malversació, falsedat documental i blanqueig de capital.

El cas del Consell Esportiu és greu, perquè s'han utilitzat diners públics que haurien de ser destinats a donar suport a la pràctica esportiva dels nostres infants, joves i entitats a pagar sobresous, despeses personals, indemnitzacions indegudes i multes de trànsit, entre d'altres.

Més demolidor és el dar-

rer informe que la UDEF ha remès a la jutgessa que investiga el cas, on es manifesta, entre altres fets, que no es van justificar algunes subvencions i fins i tot que es va pagar un acte de campanya del PSC de les darreres eleccions municipals.

Davant aquestes evidències, tenim un govern municipal sota sospita que no dona explicacions, que blanqueja la corrupció i que no assumeix responsabilitats.

Les institucions estan per sobre de les persones. Cal fer net. Calen dimissions. Cal acabar amb el clientelisme i la corrupció.

Línia L'H no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable. Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#GuerraAUcraïna

#MobileWorldCongress

#UnBarçaEsperançaador

@CatalunyaRadio: Ucraïna i Rússia inicien les negociacions mentre les tropes russes no s'aturen i avancen lentament. Primeres imatges de la trobada de les dues delegacions.

@agenciaacn: Obren les portes del Mobile World Congress amb 1.500 expositors [...] El 5G torna a protagonitzar un congrés que espera rebre més de 40.000 congressistes.

@jmangues: Estem tornant a gaudir dels partits del Barça i del seu futbol, en una temporada on havíem vist l'equip sota mínims. Gràcies, Xavi.

Drets dels infants i emergència habitacional

per Lucía Delgado

Es protegeixen prou els infants davant les vulneracions de drets humans? I davant un desnonament? L'altre dia ens fèiem aquesta pregunta en una taula rodona on participava amb companyes de Càritas i de la Fundació Pere Tarrés. La resposta va ser unànime: no.

Però la pregunta que faig jo és: què estem fent per aturar-ho? Per què es permeten aquestes vulneracions?

Últimament –segur que té a veure amb la meva maternitat i la meua obsessió pel dret a l'habitatge–, poso molt el focus en aquestes temàtiques: infants i dret a l'habitatge.

Des de la PAH sempre hem partit del concepte de llar i de la seva vulneració en l'entorn familiar. Quedar-se sense casa és més que perdre quatre parets. És perdre la teva vida i la teva identitat familiar. És per això que sempre treballem amb aquesta perspectiva del problema de la pèrdua de l'habitatge en l'entorn familiar, creant espais d'ajuda mútua i acompanyant les famílies en diferents situacions.

A les nostres assemblees sempre són benvinguts els infants, i tenim diferents rols per tenir-ne cura mentre la seva mare (en la majoria dels casos) pot resoldre els seus dubtes i expressar el seu malestar. Hem tingut espais com el *chiquiPAH*, en època no pandèmica, on podien relacionar-se amb altres nens i nenes, oferint-los, d'aquesta manera, un espai propi semblant al de la seva mare on poder expressar els neguits i no sentir-se jutjats, així com poder-se relacionar amb altres infants que han passat per la mateixa situació que els angoixa.

En els darrers anys hem volgut aprofundir també a evidenciar dades sobre l'estat de salut dels infants o sobre quants menors són desnonats sense alternativa habitacional, entre altres. Als informes *Emergència habitacional i dret a l'habitatge a Catalunya. Impacte en el dret a la salut i en els drets de la infància de la crisi hipotecària* (2015) i *Emergència habitacional, pobresa energètica i salut* (2020) hem pogut iniciar aquesta tasca, que crec que és molt important. Poder fer una fotografia del que està passant per després actuar i exigir responsabilitats i canvis polítics.

Clarament existeix una desprotecció dels menors i de les famílies monomarentals en risc de perdre la seva llar. Al 81% de les famílies que es van apropar a la PAH durant els anys dels estudis hi ha menors d'edat. Si es mira amb més detall la composició de les llars, destaca que el 28% corresponen a famílies monomarentals, de les quals el 91% són dones amb fills o filles a càrrec seu. Per tant, les unitats familiars monoma-

rentals i les dones estan més afectades i alhora més implicades en el moviment.

Aquest fet corrobora que són les dones les que tenen més risc de perdre la llar, les que tenen ingressos més baixos i les que estan més abocades a l'exclusió social. Segons l'estudi del 2020, el 14,8% de les famílies es quedaria amb ingressos familiars en negatiu un cop pagat el lloguer, el 23,9% amb zero ingressos, el 30,3% amb menys de 400 euros, el 19,3% amb entre 400 i 800 euros i només un 11,4% amb més de 800 euros. Si es pagués la quota hipotecària, aquests percentatges serien del 45,8% amb ingressos negatius, del 15,7% amb zero euros, del 19,2% amb menys de 400 euros, del 13,2% amb entre 400 i 800 euros i d'un 6% amb més de 800 euros. En quasi tots els casos, les famílies no tenen ingressos suficients per passar el mes, especialment si han de pagar l'habitatge.

Lluny dels tòpics sobre les persones que ocupen, al mateix estudi es conclou que són famílies monomarentals amb menors a càrrec les que accedeixen a

Les dones tenen més risc de perdre la llar, tenen ingressos més baixos i estan més abocades a l'exclusió

un habitatge de forma precària. El 74% de les persones enquestades amb problemes d'ocupació són dones i el 26% homes, cosa que posa de manifest una situació més precària per a les dones. El 64% de les persones tenen entre 31 i 50 anys. En el 61% de les famílies hi ha menors i en el 5% persones més grans de 65 anys. Concretament, el 38% són famílies monomarentals, el 30% són parelles amb fills, un 11% es troben en altres casuístiques i un 11% viuen soles.

Alhora, hem pogut analitzar des del 2015 que, amb motiu de la crisi, molts infants s'han vist obligats a canviar de casa, d'escola i a abandonar activitats extraescolars. Aquestes situacions tenen un impacte negatiu sobre els menors, tant a nivell emocional i d'integració socioeducativa com de rendiment acadèmic o en la seva salut. Els problemes per pagar l'habitatge de les llars es traspassen als menors, i poden causar el deteriorament de les relacions familiars.

Moltes de les situacions descrites vulneren compromisos assumits pel Govern de Catalunya a través del

dret internacional dels Drets Humans, com el Pacte Internacional de Drets Econòmics, Socials i Culturals del 1966 i la Convenció sobre els Drets dels Infants del 1989. També infringeixen normativa europea i estatal, com la Carta Social Europea del 1961, la Constitució espanyola del 1978 i l'Estatut de Catalunya del 2006, i normes autonòmiques com la Llei pel dret a l'habitatge de Catalunya del 2007, la Llei de Salut Pública del 2009, la Llei dels drets i les oportunitats en la infància i l'adolescència del 2010 i el Pacte Nacional per la Infància del 2013.

I és que, a l'estudi del 2020, vam aprofundir en la repercussió per a la salut dels infants dels problemes relacionats amb l'habitatge i els subministraments. Les dades són clares. Pel que fa als menors (entre 6 i 14 anys), vam poder obtenir informació de la salut percebuda, referida pel pare o la mare, de 48 nenes i 46 nens. Van referir mala salut percebuda a l'entrevista de seguiment un 22,9% de les nenes i un 13% dels nens, xifres similars a les de la primera entrevista. Tot i que s'observa que un 45,8% de les nenes i un 43,5% dels nens van empitjorar, i un 16,7% i 17,4% van millorar.

Està clar que és urgent tenir lleis i polítiques d'habitatge que prohibeixen els desnonaments de famílies vulnerables sense alternativa habitacional, especialment amb menors, i promoure l'ampliació del parc públic de lloguer social. Però hi ha altres accions que crec que podrien ser útils per pal·liar el drama que cada dia estem vivint amb els 70 desnonaments diaris a Catalunya, com per exemple que s'inclouï al nou protocol per evitar la pèrdua de l'habitatge amb el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya el fet de cercar amb suficient antelació una alternativa habitacional que eviti el llançament i que es fomenti una perspectiva de drets humans en les actuacions judicials amb les normes actualitzades.

O dur a terme polítiques de conciliació efectives orientades a un accés públic a les cures durant la primera infància i una cobertura més gran, així com el foment d'ajudes a la dependència i a composicions familiars en alt risc de vulnerabilitat. O promoure l'atenció especialitzada per part dels centres educatius dels menors afectats per la crisi.

El que s'ha de traslladar és que s'ha de fer efectiu l'interès superior de l'infant i proporcionar ajuda efectiva per a les famílies amb menors a càrrec que evitin situacions d'especial vulnerabilitat. El futur de la nostra societat està en joc.

Lucía Delgado, portaveu de la PAH

Les millors perles

El bar Nuri, la guingueta de davant del MNAC que venia entrepans i begudes, no semblava un lloc sospitos, però resulta que era la tapadora d'un negoci familiar de tràfic d'armes. La Fiscalia demana cinc anys de presó a mare, pare i fill.

Hi ha qui té gos, hi ha qui té gat i després hi ha aquella gent que té una iguana o fins i tot una serp. Però això no és res comparat amb l'home que ha estat detingut a Gran Canària per tenir 53 animals verinosos i perillosos a casa.

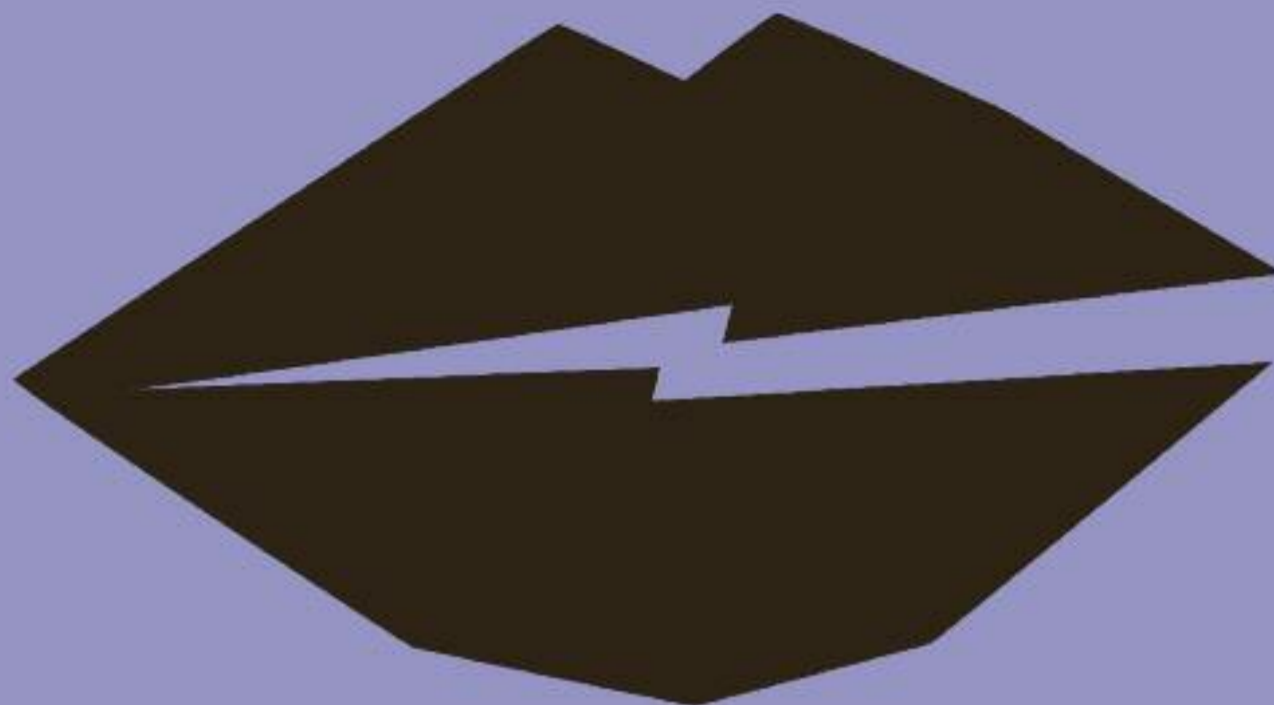
Es descarrega una pel·lícula pirata a l'ordinador de la feina i provoca un robatori de sis milions d'euros en criptomonedes a la seva empresa. Li va passar a un treballador d'una companyia espanyola dedicada a custodiar aquesta mena de divisa.

Comprar un pis més petit que una cel·la de presó per 108.000 euros (o viure-hi de lloguer per 958 euros al mes). Es tracta del pis més petit de Londres, de set metres quadrats, i s'ha venut per un 80% més del preu demanat.

Blanca Blay/ACN

LA FOTO

8NM

CAP A UNA
NORMALITAT
FEMINISTA

#NormalitatFeminista
igualtat.gencat.cat

Fem-ho / BÉ
TOT
POSSIBLE

 Generalitat
de Catalunya

La lupa

Barraques al cor

per Montserrat Tura

Foto: Aj. de Santa Coloma

La dècada dels vuitanta del segle passat va ser difícil socialment per l'herència rebuda, agreujada –si era possible– per l'anomenada crisi del petroli, la inflació desbocada i la pandèmia provocada pel VIH.

La imatge més vinculada a aquells inicis de les institucions de govern sorgides de les urnes, després de molts anys, era l'acció de sanejament dels habitatges, de regeneració urbana, de dotació de serveis i d'eliminació del barraquisme.

Els que ens vam trobar, a les lleres de rius i torrents, barraques que podien ser arrossegades per una baixada sobtada d'aigua, de les nostres freqüents riuades guardàvem un llunyà record o havíem llegit el que van suposar les inundacions de l'any 1962 en el vessant occidental de la llera del Besòs.

L'àrea metropolitana i la mateixa ciutat de Barcelona eren plenes de barris sencers de persones que vivien en aquelles fràgils, insalubres i punyents barraques. Es van erradicar, però en la conflictivitat social res és irreversible i ara podem trobar-ne novament.

Visitant aquells sòrdids refugis humans sempre descobríem petits detalls dels intents herculians de dignificar el que per a aquells conciutadans era casa seva, l'única que tenien. Un petit altar per a una verge a qui pregaven, un bressol fet amb traça i fustes recollides i modelades amb amor, una vànova ben trenada amb llanes reaprofitades...

Les lleres dels rius són llocs propicis a l'establiment de barraques, ja que el domini públic hidràulic dels rius mediterranis no s'omple fins que les abundants pluges, sovint sobtades, provoquen la riuada.

La llera del Besòs, més que la del Llobregat –on també es poden veure barraques novament–, té una llarga història de reivindicació municipal per poder ser autoritat actuant en totes les infraestructures de sanejament de l'aigua i de recuperació de la conca fluvial. Una autèntica gesta de treball consorciat i de dècades d'intensa feina.

Durant el mes de gener va aparèixer un titular que va despertar-nos les alarmes: dues persones havien mort a l'interior d'una barraca d'un assentament dels que crèiem haver erradicat a la llera del Besòs, a l'altura del municipi de Montcada i Reixac. Sembla que les dues per-

sones haurien intentat escalfar-se fent un foc a l'interior de la barraca, que hauria cremat malament i els hauria provocat una intoxicació mortal.

Es concentrava molta misèria a la notícia. Barraques, foc a l'interior per poder-se escalfar, inhalació del fum, acumulació de deixalles i la sort que aquell dia no hi haguessin menors –perquè la premsa afirmava que en aquest grup d'infra-infra-infrahabitatges hi vivien menors, que és una manera de dir nens, criatures, mainada, tendresa–.

La representació municipal de Montcada i Reixac, que forma part del Consorci Besòs-Tordera –nom actual del Consorci per a la defensa de la Conca del riu Besòs–, va fer unes declaracions a la premsa explicant-nos que havien calculat el valor de tractar adequadament els residus que generaria el desmuntatge de les barraques, ja que hi havia elements de fibrociment (uralita) i altres residus que necessitaven un tractament especial.

Certament, la recollida selectiva i l'adequat tractament dels residus és una de les conquestes de l'acció municipal, no gens fàcil per als que vam haver de convèncer els veïns que calia incrementar significativament el rebut de la taxa d'escombraries. Però no pot ser l'element que condicioni la necessària i urgent actuació per eliminar les barraques en diferents indrets de les conques fluvials de la Catalunya metropolitana. Donar sortida a cadascuna de les problemàtiques socials que s'acumulen en un barri de barraques és complex, però imprescindible.

El Consorci, que fa uns anys va fer possible l'agorosa acció de netejar el riu més contaminat d'Europa, que va recuperar la vida d'aquesta extensa conca i que va fer realitat que el darrer tram del riu, just abans de la desembocadura, es convertís en un parc fluvial on la densitat de població no permetia grans parcs, no pot condicionar l'eliminació de la vida miserable i perillosa en l'espai de la seva responsabilitat a la gestió dels residus especials.

Hi havia moltes barraques habitades en la dècada dels vuitanta dins dels dominis públics hidràulics de rius, rieres i torrents. Eren de persones anònimes, presentaven dificultats en camps diversos de la seva vida i va caldre una sortida individualitzada abans que les excavadores netegessin les rieres a prop d'on ara passegem i anem en bicicleta. Però aconseguir-ho era el nostre compromís, la nostra promesa i la nostra consciència.

“

Donar sortida a cadascuna de les problemàtiques socials que s'acumulen en un barri de barraques és complex, però imprescindible

”

Flaixos

@massanagranaire: Molt interessat a llegir les prediccions de tota la gent que s'ha passat setmanes dient que era impossible que passés el que ha acabat passant.

@pmarsupia: Imagina que en febrero de 2020 te hubiesen dicho: "Vienen 2 años de pandemia global con millones de muertos. Y cuando acabe, invasión militar en Europa".

@EvaPiquer: D'una banda, admiro els periodistes que se'n van a cobrir la guerra i, de l'altra, em surt dir-los "què feu, bojos, torneu cap aquí".

línia vol ser un espai per a la conversa metropolitana serena i responsable

David
Fernández

Montserrat
Tura

Elsa
Artadi

Oriol
Lladó

Susana
Pérez

Dolors
Sabater

Jordi
Martí

Lucía
Delgado

Marc
Cerdà

Gala
Pin

Xavier
Godàs

Martí
Casamajó

Joan Ramon
Casals

Elisenda
Alamany

Xavier
Marcé

Víctor
Porres

Ferran
Falcó

Manuel
Reyes

Núria
Parlon

Arnau
Nadeu

Miquel Claparols ha mort als 63 anys per les seqüeles que li va deixar un ictus que va patir fa uns mesos. Claparols va ser un amant i referent cinèfil local, vinculat a iniciatives com el Cine Club o l'Espai V.O. i als antics cinemes de la Rambla.

La ciutat viu una edició del Mobile gairebé com les d'abans

- » Els hotels locals han tingut una ocupació del 77% de mitjana
- » Els hostalers veuen difícil quantificar l'impacte real del congrés

Francisco J. Rodríguez
L'HOSPITALET

El Mobile World Congress (MWC), el saló de telefonia mòbil més gran del món, ha finalitzat amb unes xifres que els organitzadors consideren reeixides. “Més de 60.000 visitants és una xifra que no somniàvem fa pocs mesos”, va expressar el director general de Fira de Barcelona, Agustí Serrallonga. “No hi ha res comparable amb el MWC en persona”, va expressar John Hoffman, fill predilecte de la ciutat i CEO de GSMA, organitzadora de l'esdeveniment. I és que aquesta edició ha recuperat la presencialitat després de dos anys de pandèmia, amb 1.900 empreses del sector que hi han presentat les seves novetats.

Però més enllà dels avenços en telefonia, del 5G, la robòtica o de les autovies de la informació, quin ha estat l'impacte real que el congrés ha tingut a la ciutat?

ELS HOTELERS, CONTENTS

Qui fa una valoració molt positiva de la cita és el Gremi d'Hotels de Barcelona. El seu delegat a l'Hospitalet, Josep Maria Huguet, detalla a *Línia L'H* que l'ocupació mitjana dels 14 hotels de la ciutat ha estat del 77%. “S'han superat els pronòstics”, celebra Huguet. En aquest sentit, el delegat creu que amb aquesta edició del Mobile s'ha demostrat que l'Hospitalet i Barcelona són “ciutats segures” per fer-hi turisme.

En el cas de l'Hospitalet, Huguet destaca les seves potencia-

L'espai L'H Experience està organitzat per AGT Baix. Foto: Ajuntament

litats com a destinació de turisme de negocis, vinculat a l'activitat de la Fira Gran Via. “És fonamental que la Fira torni a funcionar com abans”, assegura Huguet, que ja espera amb candeletes la fira Alimentària de l'abril, una altra de les cites més destacades de l'any a Fira de Barcelona.

ELS HOSTALERS, ESCÈPTICS

Un dels actius del Mobile que destaca l'Ajuntament és l'hostaleria. I és que els 60.000 congressistes –i tot el personal de muntatge– han de menjar en algun lloc. I què millor que fer-ho a l'Hospitalet, no? Per aquesta raó, l'Ajuntament munta cada any L'H Experience, gestionat per AGT Baix i que funciona com un espai lúdic i gastronòmic.

Tanmateix, des del Gremi d'Hostaleria de la ciutat assenyalen que l'impacte del MWC sobre la restauració local és testimonial. “És difícil quantificar quants visitants es queden a menjar a l'Hospitalet”, reconeix Àngel Ruiz, president del gremi. Sigui com sigui, Ruiz creu que el Mobile “ha de ser bo” per força per a la ciutat, tot i que reconeix que són

els restaurants de la plaça Europa els que més se'n beneficien. “A Bellvitge i Santa Eulàlia gairebé ni ho noten”, assenyalava.

Amb tot, Ruiz reconeix que els visitants del Mobile venen realment a Barcelona, malgrat que la fira se celebri geogràficament a l'Hospitalet. Sobre això, Huguet considera que la proximitat amb la capital catalana juga a favor de l'Hospitalet. “Anem de bracet de Barcelona, és positiu”, afegeix.

IMPACTE LABORAL

El Mobile ha tingut un impacte de 240 milions d'euros i ha creat 6.700 llocs de feina a temps parcial. Ramon González, secretari general de la Federació de Serveis de CCOO, afirma que el congrés és una “fogonada d'ocupació” i que, malgrat alguns casos de precarietat concrets com el de les hostesses, les feines al Mobile “estàn ben cobertes per la negociació col·lectiva i tenen convenis dignes”.

Relacionat amb aquesta qüestió, els treballadors de l'Hotel Hesperia, molt proper a la Fira, i la direcció estan a prop de trobar una solució per als problemes amb les condicions laborals.

Combatre la vulnerabilitat amb feines de qualitat

POBRESA ▶ La Creu Roja treballa, de la mà d'Aigües de Barcelona, en un projecte per combatre la vulnerabilitat metropolitana a través de l'ocupació. El programa ONA –que ja està en funcionament a l'Hospitalet i a Cornellà– ha atès en els seus primers dos anys de vida més de 230 persones amb dificultats laborals o que es trobaven en situació de risc d'exclusió social.

L'objectiu de la iniciativa és potenciar les competències personals dels participants perquè puguin accedir al mercat laboral

amb garanties i obtenir així una feina de qualitat. Per aconseguir-ho, els impulsors del programa fan acompanyament als beneficiaris a l'hora de buscar feina i els donen suport en la cobertura de necessitats bàsiques.

Felipe Campos, conseller delegat d'Agbar i responsable a l'Associació Educativa Itaca, destaca que “és clau continuar reforçant la unió entre el sector social, públic i privat i accelerar una transformació que garanteixi un futur més pròsper i digne per a les persones que ho necessiten”.

Onada de solidaritat dels veïns amb Ucraïna

La concentració va tenir lloc davant de l'Ajuntament. Foto: Línia L'H

SOLIDARITAT ▶ Centenars de persones es van concentrar el dia 1 de març davant de l'Ajuntament per condemnar l'atac “injustificat” de Rússia contra Ucraïna. Durant l'acte, que va comptar amb la presència de tots els grups municipals, es va llegir un manifest en el qual s'avisava de les “conseqüències” del conflicte per a l'estabilitat mundial.

Els encarregats de portar la veu dels ucraïnesos a la concentració van ser Volodymyr Fediuk, president de l'Associació d'Ucraïnesos Est-Oest de l'Hospitalet, i Nataliya Poslanska, de la

Plataforma d'Ucraïnesos de Catalunya. Els dos van llegir un comunicat en el qual van denunciar “crims de guerra” i van exigir la fi de les hostilitats. “Són dies decisius: podem continuar sent lliures o passar a ser una colònia dels russos”, va dir Fediuk en declaracions a *Línia L'H*.

L'associació que presideix Fediuk ha iniciat una campanya de recollida d'aliments, medicines i roba per enviar a Ucraïna. De fet, el cap de setmana del 5 i 6 de març voluntaris de Protecció Civil van recollir aquests productes a la plaça de l'Ajuntament.

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta Col·laboratiu i Dialògic

Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

Visites concertades dimarts i divendres

www.javiercentol.com

625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t

Marín: "Teniu alcaldessa 'para rato'"

» Cs evita que el Ple demani la dimissió de Marín i d'Alcázar amb un PSC que s'havia quedat en minoria
 » ERC, comuns i PP exigeixen a la batllessa que faci un pas al costat però Marín defensa la seva actuació

POLÍTICA ▶ Per una vegada durant el mandat, sortien els números per aprovar una moció al Ple que anés en contra dels interessos del PSC, que hi gaudeix d'una majoria absoluta. ERC va presentar una proposta al Ple de febrer en la qual exigia la dimissió de l'alcaldessa, Núria Marín, i del segon tinent d'alcaldia, Cristian Alcázar, per la seva relació amb el presumpte cas de corrupció del Consell Esportiu, pel qual estan sent investigats.

Abans de començar el debat de la moció, Marín i Alcázar van comunicar la seva abstenció al respecte i van sortir de la sala. Per la seva banda, el regidor socialista que va denunciar les presumptes irregularitats, Jaume Graells, també va anunciar que s'abstindria de participar en el debat i en la votació.

CIUTADANS, AL RESCAT

Amb tot, el PSC quedava en minoria: 11 regidors davant dels 13 de l'oposició. Però malgrat això, el grup de Ciutadans va anunciar la seva abstenció a la moció d'ERC, de manera que salvava

Marín del trèngol de veure com el Ple aprovava una moció que li exigia la dimissió.

Miguel García, portaveu dels taronges, va condicionar el vot afirmatiu del seu partit a la inclusió de dues esmenes *in voce* que instaven el president de la Generalitat, Pere Aragonès, a cessar Gerard Figueras, secretari d'Acció Exterior del Govern i també investigat pel cas Consell Esportiu. Així mateix, els taronges van demanar la dimissió de càrrecs amb comptes pendents amb la justícia, com ara la presidenta del Parlament, Laura Borràs, i l'alcaldessa de Barcelona, Ada Colau, a les quals van assenyalar.

"No pots anar de justicier de la corrupció dels rivals i mirar cap a un altre costat quan afecta els teus", va etzibar García tant a ERC –que no va acceptar les esmenes de Cs a la seva moció– com als comuns.

Amb tot, el portaveu d'ERC, Antoni Garcia, va lamentar que tant Marín com Alcázar "estan amagant el cap sota l'ala" i va acusar el govern municipal de "no donar la cara".

El debat de la moció presentada per ERC va ser tens i va estar ple de retrets. Foto: Ajuntament

Per la seva banda, L'H En Comú va explicitar el seu vot afirmatiu a la moció tot recordant que ells es van presentar com a acusació particular en el cas "per defensar els interessos dels veïns de la ciutat", en paraules de la seva portaveu, Ana González.

La portaveu del PP, Sonia Esplugas, va pronunciar-se d'una manera molt similar, tot i que va afegir que serà un jutge el que determinarà si Marín i Alcázar hi tenen cap responsabilitat.

Des dels bancs socialistes van respondre Fran Belver i José Castro, tinent d'alcaldia, que va

agrair "l'altura de mires" de Cs. En la seva dura intervenció, Castro va acusar ERC d'estar llançant "focs artificials" per amagar el que considera una "desastrosa" gestió del Govern de la Generalitat per part d'aquest partit.

Sigui com sigui, Castro va desafiar ERC a presentar una moció de censura contra el govern de Marín. "Atreixin-se i busquin suports", va reptar-los Castro, conscient de la majoria absoluta de la qual gaudeix el PSC a la sala i dels suports puntuals que rep per part de Cs en qüestions relacionades amb el

cas Consell Esportiu. "Cs és la crossa del PSC, es tapen les vergonyes, i tothom ho sap bé", va respondre el portaveu republicà en aquest sentit.

Finalment, la moció no va tirar endavant, i en acabar el Ple, Marín va dirigir-se al plenari per defensar la seva actuació. "Tienen alcaldesa para rato", va exclamar en castellà Marín, que va confirmar que ja ha sol·licitat l'arxivament de la seva causa en el marc del cas Consell Esportiu. "Tinc la confiança que dia a dia em fan arribar els veïns de l'Hospitalet", va concloure.

el valor de la proximitat

100.812

usuaris únics metropolitans

Octubre '21 OJD

166.566

pàgines vistes

Octubre '21 OJD

línia

el diari metropolità

liniatarxa.cat

grup comunicació21

Hi ha silencis de moltes menes. El silenci de la nit i dels carrers buits, el silenci de quan acaba una discussió o el silenci de després de llegir l'última línia d'un llibre. Però el silenci que se sent durant la missa de dissabte al Santuari de la Mare de Déu del Carme, al centre de Barcelona, és doble. És el de qualsevol església: aquell silenci dens dels rituals i de les cerimònies mil·lenàries. Però també és el silenci d'una realitat que es panseix.

“És evident que a moltes esglésies només hi va la gent més fidel, i la mitjana d'edat cada vegada és més alta... Amb la pandèmia ha minvat molt el nombre de persones que venen”, diu el Josep Maria. Aquest mossèn de la parròquia de Santa Eulàlia de l'Hospitalet de Llobregat va ser ordenat sacerdot amb 29 anys i ara en té 64. Les ha vist de molts colors. “Gràcies a Déu, ja no és obligatori ser catòlic com en el franquisme”, comenta. “Tot i que no és el final de l'Església, avui dia estem veient com s'acaba una etapa de la cristiandat”, assumeix. De fet, si ens referim a la regió metropolitana de Barcelona, les xifres no fan res més que confirmar les seves paraules. El catolicisme, la creença hegemònica al territori, perd adeptes de forma gradual mentre cap altra religió ocupa el seu espai. La metròpoli no es vol religiosa.

UN PANORAMA COMPLEX

L'any 1978, segons dades de l'Institut Català d'Estadística, el 99% dels casaments que s'oficiaven a Catalunya es feia per l'Església. El 2020 només el 7,7% eren religiosos. “Hi ha hagut una caiguda en picat dels rituals catòlics, i això demostra una pèrdua del poder cultural de l'Església”, explica Mar Griera, directora del grup d'Investigacions en sociologia de la religió (ISOR), de la UAB.

El darrer *Baròmetre sobre la religiositat i la gestió de la seva diversitat* del Centre d'Estudis d'Opinió (CEO) assenyala que actualment un 53% de la població catalana es considera catòlica, un 7% evangèlica i un 4% musulmana. Pel que fa a la fe catòlica, això suposa una davallada de cinc punts percentuals des de l'anterior baròmetre fet el 2016. A més, gran part de les persones que s'auto-defineixen com a tal no tenen per què considerar-se creients. De fet, només un 44% afirma ser una persona amb creences religioses, un 11% menys que el 2014. Griera parla d'un fenomen relativament nou que anomena catolicisme identitari. “Està passant a tota Europa i és el resultat d'una associació entre cristianisme i cultura europea”, assenyala. Així, hi ha persones que se senten cristianes sense professar aquesta fe.

Pel que fa a l'àrea metropolitana, tal com explica Avi Astor, investigador de l'ISOR especialitzat en aquest territori, “la tendència és encara més pronunciada”. “L'àrea metropolitana és un dels territoris més secularitzats d'Espanya...

Només una de cada deu persones de Catalunya va cada setmana a l'església (imatge del Santuari de la Mare de Déu del Carme de Barcelona). Foto: Albert Alexandre

La metròpoli perd la seva fe en els déus

Tot i que l'augment de l'ateisme no ha estat tan important com es preveia als anys 80 amb la fi de la dictadura, la irrupció de noves religions i espiritualitats o els escàndols de les institucions catòliques han fet que l'Església perdi el seu poder hegemònic a la regió metropolitana de Barcelona.

A tot l'Estat, el nombre de catòlics arriba al 59%”,afegeix.

Malgrat que la metròpoli presenta unes xifres de religiositat molt baixes, Griera es mostra cautelosa a donar per mort el catolicisme. “Als anys 70 semblava que l'ateisme havia de créixer de manera molt forta, però no va ser així”, comenta. Avui els ateu no són més del 20% de la població. Així mateix, la investigadora afirma que el mapa de les religions a la metròpoli és ara molt més com-

pletat que fa uns anys. “A més de la presència de noves religions gràcies a l'augment del nombre de persones migrades, al tombant de segle hi ha un 12% de població que és molt practicant, que està organitzada en escoles i contextos de lleure catòlics i que té posicions conservadores”, analitza.

LA FI DEL REGNE

L'església del Santuari de la Mare de Déu del Carme de Barcelona és un edifici monumental carregat de

decoració brillant. Enric Camps, el mossèn, parla per a un públic que la tarda de dissabte no supera les quaranta persones, en un espai que en podria acollir més de 500. “Aquestes cerimònies en edificis tan grans i per a tan poca gent no tenen sentit... Acabaran desapareixent”, diu en declaracions a *Línia*. “Haurem de tornar al cristianisme de base”, afegeix. Durant el sermó, critica el sistema econòmic i les injustícies que produeix el poder. Missatges radicals

per a una platea on la majoria són dones que superen els 75 anys. Senyores que marxen cap a casa en acabar la missa, fent passes petites i arrossegant els peus. Una metàfora del catolicisme.

Com en aquest cas, les persones que van a l'església a Catalunya són ben poques. El 70% de la població diu que no hi va mai, mentre que un de cada deu ciutadans va a l'església un cop a la setmana. Què ha passat en 40 anys? Per què la religió, sobretot

La nova espiritualitat

● Dues noies entren al Museu del Tarot, una de les botigues d'esoterisme més grans de Barcelona. Amb prou feines superen els quinze anys. "Voldria un amulet", diu una d'elles. "Per ara, no m'interessa que sigui per invocar l'amor", afegeix. La dependenta les atén durant una llarga estona. Parlen el mateix idioma.

Segons explica la Thais, terapeuta holística de l'establiment, les generacions més joves tenen una relació molt més estreta amb l'espiritualitat. "Veus la manera en què nens de vuit anys s'apropen als cristalls o a les cartes i

de la religió (ISOR), de la UAB, Mar Griera, afirma que, mentre que el nombre de persones que s'autodefinixen com a religioses baixa, creixen les que diuen ser espirituals. Segons el CEO, el 48% de la població catalana es considera una "persona espiritual interessada en el transcendent". Aquesta tendència té a veure amb diversos factors. A l'èxit de la ciència confrontat amb el descrèdit de les institucions religioses cal sumar-hi l'individualisme, que legitima els individus a crear la seva pròpia espiritualitat. A més, la globalització ha ampliat el co-

El nombre de persones que, tot i no considerar-se religioses, sí que s'autodefinixen com a espirituals ha crescut durant els últims anys a Catalunya

t'adones que porten avantatge respecte dels adults", afirma. Segons ella, en els darrers temps la clientela, tant jove com de més edat, ha crescut. "La gent ve perquè té dolors físics, mal d'amors, problemes financers o vol netejar l'ànima", enumera. Per a ella, aquest auge s'explica pel canvi d'era energètica que estem vivint i perquè la població no té vergonya d'afirmar que creu en la màgia. "A Espanya hi havia molta repressió heretada de la inquisició", afirma.

Estiguem o no d'acord amb la seva explicació, el cert és que l'espiritualitat va a l'alça. En un article a la revista *Barcelona Metròpolis*, la directora del grup d'Investigacions en sociologia

neixement que tenim d'espiritualitats d'altres indrets del món.

Segons Griera, el fenomen també té relació amb la salut emocional i el benestar. En un context de pandèmia com l'actual, no costa d'imaginar-se per què estan triomfant pràctiques com la meditació, l'horòscop, el ioga o el *mindfulness*. El que no té -o té poc desenvolupat- la nova espiritualitat és un discurs social o comunitari. Això ha dut el filòsof Eudald Espluga a assenyalar el caràcter neoliberal i d'autoajuda del fenomen.

Com deia Friedrich Nietzsche, l'home va matar Déu. Malgrat tot, potser no estava preparat per acabar amb tot el que és transcendent.

la catòlica, ha perdut el seu pes en la vida quotidiana de la metròpoli? "El descens s'ha produït per una infinitat de causes", explica Jaume Flaquer, jesuïta, integrant de Cristianisme i Justícia i expert en l'Islam. "La pèrdua de pes té a veure amb la pluralitat de l'oferta lúdica que hi ha avui dia", diu. Per a ell, la immediatesa del món en què vivim "dificulta que les persones puguin viure en espais oberts a la transcendència". "La vida ha quedat fragmentada en moltes èpoques: ara som nens, adolescents, adults, vells... Tenim moltes vides, i això fa que no tinguem compromís", considera.

En una línia similar s'expressa Griera. Per a ella, cal llegir la pèrdua de poder de l'Església com una situació global que està afectant moltes institucions que fins fa poc vertebraven la vida tant política com social. Els partits, els sindicats o les comunitats religioses han deixat de tenir preeminència en favor de l'individualisme. Alhora, segons considera Astor, "als entorns urbans, que són més cosmopolites, hi ha menys control i és difícil per a les institucions religioses ser centrals com ho són als pobles".

Però ni de bon tros la llista de causes s'acaba aquí. La davallada

de la religió a la metròpoli té una forta vinculació amb la història del segle XX al territori i s'aprofundeix amb la caiguda del règim franquista. El mateix Flaquer reconeix que la relació de l'Església amb la dictadura "va ser perversa". A més, des d'abans de la Guerra Civil, a Catalunya i a la metròpoli hi havia una tradició anticlerical arrelada als moviments anarquistes i obrers urbans. "Potser queden restes o influències d'aquests moviments", considera Astor. De fet, segons el CEO, Catalunya és un dels territoris de tot l'Estat més escorats a l'esquerra, i aquest espai polític tendeix a estar més allunyat de la religió. A això cal sumar-hi que el territori té unes classes mitjanes fortes, també poc religioses.

L'investigador estatunidenc hi afegeix un element més: el procés sobiranista de Catalunya. "Hi ha un esforç de les institucions per incorporar les minories al 'fet català' i per construir una identitat nacional inclusiva que es confronti amb el catolicisme espanyol", assegura. D'aquesta manera, pensa Astor, organismes com l'Oficina d'Afers Religiosos de l'Ajuntament de Barcelona es van crear per gestionar la diversitat de credos vinculant-la a les aspiracions nacionals. Sucedeeix un fe-

Els matrimonis per l'Església han passat de ser el 99% dels casaments l'any 1978 a només representar el 7,7% dels rituals d'aquesta mena el 2020

A Catalunya, per darrere dels banquers i dels polítics, els capellans són la professió que genera menys confiança i, amb una puntuació de 2,63 punts, la pitjor valorada

nomen similar a Turquia, on l'Islam cada vegada té més presència a l'estat i els kurds, "salvant les distàncies, com que tenen aspiracions nacionals s'allunyen de la religió".

Dit tot això, caldrà convenir que l'Església té molta responsabilitat envers la seva situació. "Evidentment que els abusos sexuals són una de les causes de la pèrdua de presència", considera Flaquer. De fet, el CEO assenya-la que el 60% de la població no confia gens en els sacerdots. A Catalunya, són la professió menys valorada, amb un 2,63 de nota, per darrere de polítics i banquers.

Per al Jordi, un jove de 34 anys de Barcelona que fa temps que milita en els moviments cristians de base i que actualment és integrant d'un grup de l'Acció Catòlica Obrera (ACO), la institució eclesiàstica no ha sabut gestionar reptes com la presència de l'homosexualitat o de les dones en les seves esferes. "Això t'allunya de l'Església. Malgrat tot, crec que és una institució que també podem reformar des de dins", apunta.

EL FUTUR DE L'ESGLÉSIA

El Jordi no sempre s'ha sentit a gust dient que és catòlic. "Durant la joventut em feia vergonya dir-ho, perquè tenia por que els altres

es pensessin que era de l'Opus", recorda. Això el va allunyar de l'Església. Però les coses van canviar després de passar un temps en una comunitat rural al Salvador. "Vaig conèixer la història de mossens, entre ells l'arquebisbe Óscar Romero, assassinats per la seva defensa dels drets humans, i això em va fer afirmar que era creient i que no tenia per què avergonyir-me'n", sentència.

Potser l'única possibilitat que té el catolicisme de no caure en el silenci implica un apropament a posicions socials transformadores. "El catolicisme es porta molt malament amb el poder, perquè és la religió de les víctimes... Però és cert que hi ha qui vol acabar amb l'Església i amb això l'està entregant a l'extrema dreta", considera Flaquer. O potser, com diu el capellà de l'Hospitalet, el repte de l'Església és més titànic. "El futur del cristianisme passa per una fe més lliure, més personalitzada i més comunitària... Que sigui menys o gens institucional", conclou el Josep Maria.

Un reportatge d'**Albert Alexandre**

Òmnium Cultural té nou líder. Es tracta del filòsof Xavier Antich, que relleva Jordi Cuixart a la presidència de l'entitat. L'assemblea es va celebrar al recinte firal de la Farga davant un miler de socis de l'entitat.

Cautela veïnal amb l'anunci del futur ambulatori del barri

SALUT ▶ Els veïns de Sant Josep han hagut d'anar sempre fins al Centre per visitar-se amb el metge. Allà, a l'entrada de l'ambulatori de Just Oliveras, es divideixen segons el seu barri. Aquesta situació que ja s'allarga dècades sembla estar a punt de solucionar-se. I és que l'Ajuntament i la Generalitat han arribat a un acord "en ferm" per tirar endavant la construcció del CAP de Sant Josep en el solar municipal que hi ha a la cantonada entre Isabel la Catòlica i Josep Tarradellas.

Així es va anunciar en una reunió del passat 17 de febrer entre l'alcaldesa, Núria Marín, i el conseller de Salut, Josep Maria Argimon, a la qual van assistir representants de la Federació d'Associacions de Veïns de l'Hospitalet (FAVLH). "Estem il·lusionats, però ens ho agafem amb cautela", afirma a *Línia LH* el seu president, Manuel Piñar.

UNA PARTIDA AL PRESSUPOST Sigui com sigui, el conseller Argimon va assegurar a la reunió

El solar on hi ha previst fer-hi l'ambulatori. Foto: Línia LH

que el seu departament té prevista una partida en el pressupost del 2022 per encarregar el projecte executiu del centre.

Malgrat aquest anunci, Piñar diu que no es creurà res fins que no vegi les excavadores sobre el terreny. "La nostra sensació és agredolça, ja que han mostrat voluntat, però encara no hi ha cap data sobre la taula", afegeix.

Per altra banda, durant la reunió, l'alcaldesa, Núria Marín, va demanar a Argimon que es comprometés a estudiar de qui-

na manera es pot evitar que cap veí hagi de sortir de la ciutat per rebre atenció mèdica, en clara referència als hospitalencs del nord de la ciutat, que molt sovint són derivats a l'Hospital Moisès Broggi, a Sant Joan Despí.

En aquest sentit, el conseller Argimon va reconèixer que el seu departament té present la demanda del nou Hospital General a Can Rigalt. Però fins que no sigui una realitat, Marín va demanar al conseller que tots els hospitalencs puguin ser atesos al seu municipi.

Rigoberta Bandini, plat fort del Let's Festival

MÚSICA ▶ Va estar a punt d'anar a Eurovisió en representació d'Espanya, i ara la barcelonina Paula Ribó, àlies Rigoberta Bandini, actuarà a la Sala Salamandra, en el marc del Let's Festival. El concert tindrà lloc l'1 d'abril a partir de dos quarts de vuit del vespre. Aquell dia, a més, el festival oferirà també l'actuació dels TLTXT, una banda barcelonina de pop psicodèlic.

Bandini va quedar en segona posició en el Benidorm Fest, el certamen que havia d'escollir la

cançó que representarà Espanya a Eurovisió. La seva proposta, *Ay, mamá*, va rebre un important suport dels espectadors i del jurat, tot i que no va ser suficient per guanyar el certamen.

Sigui com sigui, la cantant barcelonina no deixa indiferent ningú i està esdevenint un fenomen de masses, com va quedar demostrat durant un concert al Palau Sant Jordi a finals del febrer, en el qual els fans van vibrar amb cançons com el famós *Ay, mamá* o bé *Perra*.

Rigoberta Bandini no deixa indiferent ningú. Foto: Arxiu

**3 ANYS
EXPLICANT
CATALUNYA
AL MÓN**

exterior.cat

CONSELL ESPORTIU: UN GOVERN SOTA SOSPITA

**“ORGANIZACIÓN CRIMINAL
EN EL ÁMBITO DE LA CONCESIÓN
DE DINERO PÚBLICO”**

**“El Consell Esportiu va pagar
actes de campanya del PSC,
segons la UDEF”**

**El jutjat imputa Núria Marín per les
irregularitats al Consell Esportiu**

TRANSPARENCIA

INVESTIGACIÓ

DIMISSIONS

**ESQUERRA
REPUBLICANA**
L'Hospitalet de Llobregat

noulh.cat
#ciutatrepublicana

📷 📺 📱 @esquerraLH

Els concerts i la cultura popular han tornat a ser els protagonistes de la Festa Major d'Hivern de Santa Eulàlia. El cap de setmana del 12 i 13 de febrer la plaça Francesc Macià i la plaça Escorça van acollir un programa per a tots els gustos.

Protesta als jutjats en favor de l'àvia desnonada per error

TRIBUNALS ▶ Familiars de Rosario Bravo, la dona de 98 anys que va ser desnonada per error fa un any a la Torrassa, van protestar el 23 de febrer davant de l'edifici dels jutjats de l'Hospitalet de la Ciutat de la Justícia per reclamar que li retornin els objectes que tenia a casa seva i que encara no ha recuperat.

En aquest sentit, van rebre el suport de la Federació d'Associacions de Veïns i de la PAH local, que han demanat una compensació pel patiment que ha experimentat la dona. En declaracions a la premsa, la Rosario va dir que "és injust" que a la seva edat hagi de passar per aquest tràngol i que mai ha deixat res a deure a ningú.

LA COMITIVA ES VA EQUIVOCAR

La dona va ser desnonada per error el febrer del 2021 del seu pis de la Ronda de la Torrassa. Aquell dia, la comitiva judicial es

Una imatge de la concentració. Foto: Twitter (@aavvct)

va equivocar de pis i va canviar el pany i va baixar al carrer alguns electrodomèstics per evitar una nova ocupació.

El mes de novembre, el jutjat d'instrucció número 2 de l'Hospitalet va arxivar la denúncia penal que la família havia interposat pels fets. La jutgessa va constatar la pífia de la comitiva, però va descartar la via penal, sense perjudici que l'afectada pogués optar per la via ci-

vil. Amb tot, la jutgessa va indicar que es va incórrer en un "lamentable error", malgrat que evidència, arran de les declaracions en seu judicial, que no hi va haver negligència per part dels actuants.

En aquell moment, la família de la Rosario va anunciar que pensava recórrer aquest arxivament de la denúncia per presumpte delictes de prevaricació i apropiació indeguda.

Manifestació del 8 de març a la ciutat. Foto: Twitter (@AViVLaFlorida)

Santa Eulàlia i la Florida, els Barris Violetes a l'Hospitalet

IGUALTAT ▶ Les associacions de veïns Som Santa Eulàlia i la de la Florida han estat escollides per col·laborar amb el programa Barris Violetes, que impulsa la Confederació d'Associacions Veïnals de Catalunya (CONFAVC).

Aquesta iniciativa vol promoure una mirada dels barris amb perspectiva de gènere. "Ens comprometem a visualitzar tots els esforços que es fan cada dia en els nostres barris i ciutats", ex-

pressen des de la CONFAVC en el manifest del projecte.

"Les dones del moviment veïnal sempre han lluitat contra les desigualtats", afegixen des de la confederació. En aquest sentit, Santa Eulàlia i la Florida són els dos barris des d'on es reflexiona sobre com fer la vida més digna a tot el veïnat, en especial a les veïnes "més vulnerables". Aquest projecte arrenca com a prova pilot a 20 barris.

Història | Inauguren una exposició sobre l'Hospital

En el marc dels actes del 50è aniversari de l'Hospital de Bellvitge, aquest mes han inaugurat una exposició amb fotografies i experiències de pacients que han passat pel centre mèdic. Està ubicada al vestíbul de Consultes Externes de l'hospital.

Bellvitge

Ja tenim el circ muntat

» El Cirque du Soleil torna al barri per estrenar l'espectacle 'Luzia', el primer després de la pandèmia
» L'alcaldesa Marín creu que és una "notícia extraordinària", però alguns col·lectius ho posen en dubte

Francisco J. Rodríguez
BELLVITGE

El Cirque du Soleil ja s'ha instal·lat a Barcelona per presentar el seu espectacle *Luzia*, inspirat en la cultura mexicana. Això és el que es pot veure al web del prestigiós circ quebequès si hi entrem per comprar una entrada. No és fins que escollim l'opció 'Barcelona' que surt el nom de la nostra ciutat. I ho fa amb una vaga i, notis la ironia, perspicaç indicació: *Bajo la Gran Carpa, L'Hospitalet de Llobregat*.

Aquesta gran carpa a la qual fa referència el web va ser instal·lada de nou a Bellvitge, al solar al costat del camp de la Unificació Bellvitge, el dia 23 de febrer. I és que les funcions de *Luzia* arrenquen el 17 de març. D'aquesta manera l'Hospitalet, o tal com indiquen ells, Barcelona,

serà la primera ciutat europea que aculli un espectacle del Cirque du Soleil després de dos anys de pandèmia. Malgrat que l'Hospitalet queda relegat a un segon terme, l'alcaldesa, Núria Marín, considera que és "una notícia extraordinària" amb la qual es demostra que la seva aposta pel Districte Cultural té potencial en l'àmbit internacional. Ara bé, quin és l'impacte real del Cirque du Soleil per a la ciutat?

UN INICI POLÈMIC

El circ va aterrar a Bellvitge el 2018 per presentar l'espectacle *Totem*. Ho va fer d'acord amb la "carta d'intencions" que havien signat dos anys abans l'Ajuntament i l'empresa que representa el Cirque du Soleil, Touring Show Gaia Luxemburg. I ja aleshores la polèmica va estar servida. Els comuns i Ciutadans van titllar la jugada de nou "cop de titular" de Marín per a un pro-

Els operaris aixecant la carpa del Cirque du Soleil. Foto: Àlex Recolons/ACN

jecte que, segons sostenien, no beneficiava la ciutat.

Els taronges, a més, denuncien que el consistori s'ha gastat 1 milió d'euros en condicionar un solar que, tal com assenyala l'Associació de Veïns Independent de Bellvitge, està bona part de l'any tancat. "Han hipotecat

un espai que no poden aprofitar els veïns", diu Montse Abolafia, membre de l'entitat.

Aquesta associació ha estat especialment activa a l'hora de denunciar que la presència del circ canadenc a la ciutat no té l'impacte que propugna l'Ajuntament. En aquest sentit, l'enti-

tat veïnal recorda que el preu de les entrades "és molt elevat" i que es tracta d'un espectacle de "gran magnitud" allunyat de l'esperit del circ popular i accessible per als veïns del barri. A més, indiquen que els assistents a *Totem* el 2018 no van fer gaire despesa als bars i restaurants de la zona, ja que van consumir a l'interior del recinte. Un extrem que corrobora el Gremi d'Hostaleria.

Així i tot, des del consistori consideren que aquest acord és positiu per a la projecció de la ciutat. El tinent d'alcaldia Francesc J. Belver així ho va explicar en una reunió del Consell de Districte del març del 2018, durant la qual va dir que la instal·lació de la carpa genera uns 130 llocs de feina i que el solar es faria servir per a activitats esportives. El cert és que el dia d'avui s'obre en comptades ocasions, com ara per fer tallers de circulació per als infants, en un circuit pintat a terra.

EMERGÈNCIA A UCRAÏNA

LES PERSONES QUE ESTAN FUGINT ET NECESSITEN

DONA ARA A

ayudaucrania.com

Bizum – Codi: 01151

ES86 2100 2262 1802 0040 3932

**UNHCR
ACNUR**

La Agencia de la ONU para los Refugiados
comité español

El jutjat penal número 11 de Barcelona ha absolt el raper de la Florida Morad del delicte d'intent de robatori en un pis. La fiscalia li demanava dos anys i mig de presó, però el jutge ha conclòs que no hi ha suficients proves al respecte.

Denuncien la regidora de la Florida per l'ús del centre cívic

Francisco J. Rodríguez
LES PLANES

L'Assemblea de Defensa dels Drets ha presentat una denúncia als jutjats contra la regidora del Districte, Lola Ramos, i el coordinador del Districte, Manuel Ortiz, per presumpta prevaricació.

Segons consta a la denúncia, a la qual ha tingut accés *Línia L'H*, la plataforma, que assessorava en matèria d'habitatge i estrangeria els veïns que ho necessiten, al·lega que la regidoria de la Florida hauria actuat de forma "arbitrària" a l'hora de denegar-los el permís per fer servir una sala del Centre Ana Díaz Rico. L'Assemblea es reunia en aquest equipament des de finals de gener, gràcies a un acord amb l'Associació de Veïns de la Florida, que els havia cedit el dret d'ús d'una sala d'aquest espai.

Membres de l'assemblea intentant entrar al centre Ana Díaz. Foto: Línia L'H

Els problemes, segons expliquen a *Línia L'H* els portaveus de l'Assemblea, haurien arribat després d'una acció seva a l'Oficina de l'Habitatge el dia 1 de febrer per protestar contra el desnonament d'una veïna. En aquest sentit, relaten que dies després la regidoria va citar l'Associació de Veïns a una reunió urgent, en la qual els van comunicar que l'Assemblea no podia continuar reunint-se al centre. Ho corrobora Emilià Almodòvar, membre de

l'entitat veïnal, que parla de "clientelisme" de l'Ajuntament i posa l'accent en "la resposta que el consistori ha de donar al problema dels desnonaments".

Preguntats per aquesta qüestió, tant la regidora com el consistori han declinat fer declaracions. Sigui com sigui, *Línia L'H* va ser testimoni el 2 de març de com quatre agents de la Guàrdia Urbana impedièren l'accés dels membres de l'Assemblea al centre, al·legant que no tenien reserva.

Un exemple de l'estat de l'espai públic. Foto: Twitter (@AViVLaFlorida)

Alerten de l'estat "deplorable" d'alguns carrers dels Blocs

QUEIXES ▶ Llambordes aixecades, jardins abandonats i paviment en mal estat. Aquest és el panorama en alguns carrers de la zona dels Blocs Florida.

Per tot plegat, l'Associació de Veïnes i Veïns de la Florida ha denunciat l'estat "deplorable" d'aquests carrers i ha reclamat solucions al consistori. Igualment, acusen els responsables municipals de "deixadesa de funcions" i exigeixen a la regi-

dora Lola Ramos i al tinent d'alcaldia d'Espai Públic, Cristian Alcázar, que executin les inversions promeses per a la millora dels carrers del barri.

Des de l'Ajuntament han explicat que tenen previst fer millores a la zona a finals d'any. Per la seva banda, l'alcaldesa Núria Marín va visitar la Florida el 15 de febrer per recollir les propostes dels veïns per millorar diversos punts del barri.

Patrimoni | Comencen a reparar sots al pont d'en Jordà

Operaris municipals han començat a reparar alguns dels sots que afectaven el pont d'en Jordà i que han provocat en els últims temps una desena de caigudes de veïns. Des de Defensem el Castell es pregunten si no es podia haver fet abans.

Collblanc | La Torrassa

Acord per minimitzar el soroll del metro al seu pas pel barri

MOLÈSTIES ▶ L'Ajuntament, la Generalitat i el Ferrocarril Metropolità de Barcelona (FMB) han signat un protocol de col·laboració per reduir el soroll i les vibracions del pas del metro pel districte, en concret entre les estacions de Collblanc i Torrassa de les línies L9 Sud i L10 Sud. I és que des de fa temps hi ha hagut nombroses queixes dels veïns d'aquests dos barris, que han alertat de molèsties als seus habitatges. De fet, alguns d'ells ja van denunciar el problema a *Línia L'H* l'any 2016. Així i tot, els estudis que s'han portat a terme als habitatges sempre han estat en el rang de valors permesos per la normativa vigent, indiquen des del consistori.

El protocol va ser presentat als veïns a la reunió del Consell del Districte II de mitjans de febrer. En aquest sentit, FMB es compromet a mantenir les velocitats dels trens en els valors adequats. Les velocitats estan fixades en 50 quilòmetres per hora

Reunió del Consell de Districte on es va informar el veïnat. Foto: Ajuntament

a les vies superiors i inferiors de la interestació Torrassa-Collblanc, i de 20 al pas per l'agulla desviada d'accés a Torrassa.

FMB també es compromet a portar a terme tasques de manteniment a la infraestructura per minimitzar les vibracions. A més, l'empresa promet arreglar els combois que pateixen desgast derivat de la circulació.

Per altra banda, el protocol contempla la creació d'una tau-

la de treball formada per tècnics de les administracions i els organismes signants. Per altra banda, els veïns afectats hauran de ser informats sobre la feina d'aquesta taula de treball.

Aquest anunci coincideix en el temps amb les tasques de manteniment que està fent TMB a l'L5 del metro, després que veïns de Barcelona, Cornellà i del barri de Sanfeliu denunciessin molèsties pel pas dels trens.

Una imatge del mural. Foto: Coordinadora d'AMPAs Endavant

Manoluts homenatja el barri amb un mural a Riera Blanca

ART ▶ El grafiter i il·lustrador Manoluts, nascut al barri, ha dibuixat un mural a la paret que fa cantonada entre Riera Blanca i Ronda de la Via. Es tracta d'una iniciativa que s'emmarca en el Concurs de Còmics i Dibuix de Collblanc-la Torrassa, que impulsa la Coordinadora d'AMPAs Endavant.

El mateix Manoluts explica a *Línia L'H* que el mural vol ser un cant al "respecte" entre la gent del barri i envers el patrimoni. La iniciativa va sorgir d'aquest gra-

fiter que fa 25 anys que es dedica a donar color a les parets de la ciutat. "La gent ha agraït el mural perquè aquesta era una zona grisa", afirma.

Amb tot, Manoluts assegura que les pròximes setmanes continuarà treballant al mural, aportant-hi canvis. "És un espai viu, l'aniré renovant", diu el grafiter.

El mural mostra personatges creats per Manoluts sobre un fons que representa edificis patrimonials com el castell de Bellví o el pont d'en Jordà.

EMERGENCIA EN UCRANIA

Miles de personas huyen de sus hogares buscando refugio para salvar sus vidas. La infancia está especialmente desprotegida.

Dona ahora

Cuenta bancaria:
ES69 2100 5731 7202 0041 1957

 **Ayuda
en Acción**

Foto: Toni Delgado

“Quan vaig arribar al CB l'Hospitalet em faltaven coneixements”

Enric González / Exentrenador del CB l'Hospitalet

En principi, que un cambrer et tiri una copa de cervesa a sobre és tenir mala sort. Per a Enric González (Barcelona, 1962), però, va ser una gran notícia. “Em va passar dinant amb la família, abans d'anar a un campionat d'Espanya mini a Blanes”, recorda, divertit, l'ara entrenador del Bàsquet Femení Viladecans.

**Toni Delgado
L'HOSPITALET**

Aquella anècdota et va canviar la vida. Potser sense el cambrer no hauries tornat a entrenar...

És molt possible. Com que semblava que m'ho hagués fet a sobre i els pantalons feien pudor d'alcohol, me'n vaig comprar uns del xandall de la selecció espanyola en una botigueta del campionat. Era cap de setmana i els comerços estaven tancats. I ara ve la segona anècdota...

Quina curiositat...

Haviem de triar si entràvem per la porta de la dreta, com volia jo, o per l'esquerra, l'opció de la meva família i la guanyadora. Just per on també havia entrat el Ricard Daura, a qui coneixia dels temps de La Salle Gràcia i que, com que li vaig dir que feia anys que no entrenava, em va oferir ser ajudant al PDP (Programa de Detecció i Perfeccionament), de la Federació Catalana de Basquetbol. L'any següent un ajudant de la selecció catalana mini femenina va deixar el càrrec per qüestions per-

sonals i el Ricard em va trucar per si m'interessava la plaça. Després de dies després ja estava entrenant amb el Lluís Vergés, amb qui vaig treballar dos anys amb les generacions de 93 i 94. I, a continuació, vaig passar a ser primer entrenador.

Per què vas deixar les banquetes?

La Mayte, la meva dona, tenia torn de nit a la feina i la Mari Àngels, la meva cunyada, es quedava amb les nostres filles [Mònica González és entrenadora al Bàsquet Femení Sant Adrià i Laura González, delegada del primer equip del Bàsquet Femení Viladecans] els dies que jo entrenava. Tornava cap a la una de la matinalda perquè érem l'últim equip que s'exercitava i al final la Mari Àngels es quedava a dormir. Fins que un dia vam decidir que no li podíem demanar tants favors i que em prendria un temps sense entrenar.

Quin vincle vas mantenir amb el bàsquet durant aquell parèntesi?

Mirava partits i enviava cartes a universitats americanes per demanar-li, si us plau, si em podien enviar informació dels seus sistemes tàctics i tècnics, de l'*scouting*...

Sembla que gaudeixis del més mínim detall del bàsquet.

Ser seleccionador mini em va donar encara més arguments per fer-ho perquè les petites et fan transfusions d'il·lusió. Per a elles tot és nou: se senten importants i molt ateses. Intentava que no tinguessin por i fruïssin fins al final i, sobretot, del camí.

“Continuo sent molt honest i, amb els anys, he après que hi ha detalls incontrolables”
Et costa ser precís amb les jugadores?

Sí. [Riu]. Li dono mil voltes a tot el que els dic. Continuo sent molt honest i, amb els anys, he après que hi ha detalls incontrolables. És molt estrany que en un temps mort parli més alt que ara amb tu. Tinc el mateix to de veu guanyant per 20 punts que perdent per un.

Ets igual d'apassionat, però més pragmàtic que abans?

Els anys, Toni, els anys! [Riem]. Pen-

so que l'experiència com a tècnic al planter del Barça, em va agafar una mica jove. Allà em va fascinar Aïto [García Reneses]: com comunica, els seus temps morts, la seva passió, el sentit de l'humor... El veia i pensava: "Això no m'ho sé... I això tampoc...". És un llibre obert. Intento ser una esponja i tenir els ulls ben oberts.

Vas començar com a entrenador a La Salle Gràcia.

Sabia menys del que hauria de saber. Vaig aprofitar les vacances del servei militar a Madrid per fer el curs de monitor de mini a l'Estudiantes i, temps després i a Saragossa, vaig cursar el d'entrenador superior. Quan vaig acabar la mili, vaig aterrar a La Salle Gràcia i vaig entrenar el mini i el preinfantil masculí, igual que al Barça, on vaig entrar com ajudant de Pere Pardina i vam ser campions d'Espanya de clubs a Guadalajara. Després vaig dirigir l'infantil.

I vas arribar al CB l'Hospitalet, de Segona Nacional.

En 6 anys ja estava en una categoria molt important i crec que em fal-

taven molts coneixements de bàsquet i de gestió de grup. Havia passat del planter del Barça a una altra realitat perquè les jugadores treballaven i/o estudiaven i la competició era diferent. L'última temporada al CB l'Hospitalet va ser dolenta i el curs següent vaig anar al Centre la Torrassa i vam perdre la categoria. Va ser quan vaig fer el parèntesi.

No utilitzes gaire la pissarra als temps morts.

Molt poc. Potser la faig servir per recordar alguna posició o indicar una jugada especial. Si et soc sincer, a vegades l'agafo perquè me la donen, me la poso al genoll i hi col·loco el colze. Soc de la vella escola: no m'agrada la cadira i intento estar a l'altura de les jugadores per mirar-les millor als ulls.

El Bàsquet Femení Viladecans sempre fitxa bones persones.

Estic molt content amb el cos tècnic i les jugadores. Vicente del Bosque defensa que un vestuari sa val més que 100 hores de tàctiques. Si estem fent un gran curs és perquè totes anem en la mateixa direcció.

Lliga per a la protecció d'animals i plantes de Barcelona

Els Nostres Horaris:
De dilluns a divendres:

Zona Gats - De 10:00h a 15:30h

Zona Gossos - De 10:00h a 17:30h

Caps de setmana
i festius:

De 10:00h a 13:00h

 C/ Guarda Antón, 10 08035 - Barcelona
 Tel.: 934 170 124

 www.protectorabcn.es
 info@protectorabcn.es

COMERÇ DE PROXIMITAT, UN VEI DE CONFIANÇA!

- T'ofereix el millor producte amb la cara més humana
- Cuida de la comunitat on vius
- Paga impostos i dona vida a la ciutat
- Contribueix a un entorn més sostenible
- **Sempre és a prop teu!**

*El Llorenç,
el seu pare ja cuinava
per la gent del barri.*

 amic associació
de mitjans
d'informació
i comunicació

Mitjans Km 0

línia'l'H

No t'ho perdís

Foto: Pau Cortina/ACN

Steve McCurry

Steve McCurry, l'autor de la icònica fotografia de la nena afganesa, exposa per primera vegada a Barcelona. La galeria FotoNostrum, a l'Esquerra de l'Eixample, ha obert la seva programació amb la mostra 'La volta al món en 80 imatges', que fa un repàs de les cinc dècades de trajectòria d'aquest reconegut fotògraf. La vuitantena de fotos que formen l'exposició, inaugurada el passat dia 24, són el fruit dels seus viatges per diferents països de fins a quatre continents. 'La volta al món en 80 imatges' es podrà visitar fins al pròxim 7 de maig.

Famosos

Manel Alías (Berga, 1977) es va convertir en el corresponsal de TV3 i *Catalunya Ràdio* a Moscou el 2014. La tardor passada, després de set anys, va anunciar que tornava de Rússia i fins i tot va publicar un llibre que resumia tota aquella experiència: *Rússia, l'escenari més gran del món* (Ara Llibres, 2021). Poc es podia imaginar aleshores que hi hauria de tornar en qüestió de mesos per cobrir ni més ni menys que una guerra. Des que Putin va iniciar l'atac a Ucraïna, són molts els corresponsals que han explicat l'última hora del conflicte des de Kiev, però Alías està fent la important tasca de transmetre també la situació al Donbass, una regió ucraïnesa controlada per milicians prorusos que està sent un dels focus de la guerra. En una de les cròniques, el periodista català i el seu càmera van ser sorpresos per un atac de l'exèrcit ucraïnès. La preocupació i l'admiració per Alías s'han multiplicat els últims dies a les xarxes.

La fitxa

QUI ÉS?

M A N E L A L Í A S

ÉS FAMÓS PER...

Ser corresponsal de TV3 a Rússia

Ho va ser del 2014 al 2021 però la guerra l'hi ha fet tornar

QUÈ HA FET?

Les millors cròniques des del Donbass

En una d'elles, ell i el seu càmera s'han vist sorpresos per un atac

A LES XARXES...

Admiració i preocupació

La gent aplaudeix la cobertura que està fent i pateix per ell

Llibres

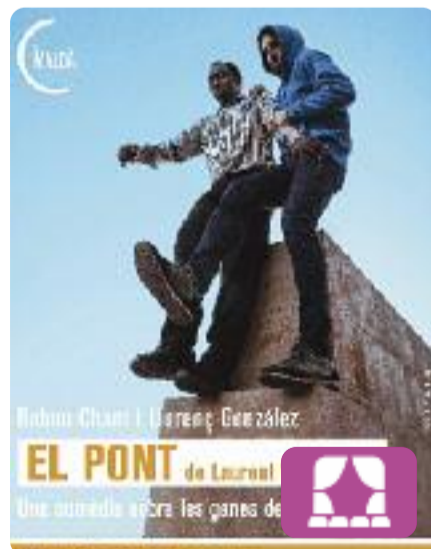

Trencau en cas d'emergència

Carla Vall i Duran

Una anàlisi amena i comprensible de les violències masclistes i els elements socials i individuals que porten a ser potencials víctimes i agressors. L'autora parla de la recuperació i la reparació de les víctimes, la identificació de les necessitats i els serveis a la seva disposició, i els consells sobre què poden fer terceres persones per ajudar la víctima, entre altres.

Teatre

El pont

Laurent Van Wetter

Dos homes es troben a un pont sota la lluna amb idèntiques intencions de llançar-se daltabaix. En una sèrie d'embats hilarants, les seves ganes de matar-se faran aflorar coincidències inquietants i connectaran els dos personatges d'una manera imprevisible i sorprenent. Un espectacle de Babou Cham i Llorenç González. Al teatre El Maldà de Barcelona.

Música

Diamants

Els Catarres

"Hem viscut una època dolenta i això s'ha transmès. Sempre intentem buscar la part positiva". Ho ha dit Èric Vergés, el cantant dels Catarres, en una entrevista recent a l'ACN sobre el cinquè disc del grup: *Diamants* (Halley Records). La banda l'ha presentat aquest mes, després de quatre anys sense publicar cap àlbum, amb la intenció d'enviar un missatge optimista.

Pelis i sèries

The Batman

Matt Reeves

Després de dos anys perseguint el crim a Gotham City convertit en Batman, Bruce Wayne (Robert Pattinson) ha conegut el costat més fosc de la ciutat. Mentre investiga la corrupció i l'abús de poder de Gotham, i mentre constata com aquesta trama condueix a la seva pròpia família, s'enfrontarà a un assassí conegut amb el nom d'Enigma.

ESTILS DE VIDA

Ep! No tot és “mediterrani”

Foto: Pexels

i ALIMENTACIÓ

Quan associem un producte amb la dieta mediterrània, assumim que és saludable, però cal anar amb compte perquè la indústria alimentària ho sap i sovint se n'aprofita. Un estudi de la UPF i la UOC revela que “la majoria dels productes alimentaris i begudes anunciats sota el concepte «mediterrani» no estan inclosos a la dieta mediterrània”. La recerca, feta per Mònika Jiménez i Mireia Montaña, detalla que els productes que més fan servir el reclam “mediterrani” són el tomàquet fregit i les salses. Tal com alerten, aquesta publicitat complica la lluita contra l'obesitat i altres malalties relacionades amb l'alimentació.

Mentre no arriba un canvi en la regulació dels anuncis, l'únic que podem fer com a consumidors és estar més atents. Així doncs, quan vagis a comprar, no et deixis enganyar pels reclams publicitaris que et volen fer creure que un producte és molt saludable, i comprova que realment ho sigui mirant-ne la llista d'ingredients i el valor nutricional. Prioritza sempre les fruites i verdures (t'estalviaràs llegir etiquetes) i els productes amb pocs ingredients. Però, sobretot, no t'obsessionis: no es tracta de tenir una alimentació perfecta, sinó de triar conscientment què menges.

Les claus

QUE NO T'ENGANYIN

Amb reclams com “mediterrani” o altres que et volen convèncer que un producte és sa

COMPROVA

Si el producte en qüestió realment és saludable: mira l'etiqueta i llegeix la llista d'ingredients i el valor nutricional

PRIORITZA

En la teva dieta les fruites i verdures (així t'estalviaràs llegir etiquetes) i els productes amb pocs ingredients

NO T'OBSESSIONIS

No es tracta de tenir una alimentació perfecta, sinó d'escollir conscientment què menges

Foto: Pexels

Identificar-los amb **XIP i XAPA** és la teva obligació

i en cas de pèrdua, pot ser la seva salvació!

**Tenim cura de
qui tu més estimes
com tu més
t'estimes.**

ELS NOSTRES VALORS

CONFIANÇA

Creiem en els altres.
Volem estar oberts i compartir
de manera espontània.

ACTITUD POSITIVA

Valorem cada individu.
Sabem relativitzar, somriure i
prendre'n la vida positivament.

MILLORA CONTÍNUA

Procurem constantment avançar,
innovar i aprendre de l'experiència.

BENEVOLENCIA

Acompanyem als nostres residents,
els escoltem i els donem suport
en qualsevol circumstància.

SATISFACCIÓ DELS RESIDENTS

El nostre objectiu sempre serà el benestar
dels nostres residents en el dia a dia.

109 llits

Jardins exteriors

Pàrquing

Cuina interna

Perruqueria

Rehabilitació

Sala Snoezelen

10 places de
centre de dia

Servel sanitari
continuat

Sala d'estar

Carrer Natzarret 16, 08035 Barcelona

93 434 30 95

tsocial@santgenis.emera-group.es
www.emera-group.es